

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВЕКТОР МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

К.А. Колодяжна, к.е.н., доцент ДВНЗ «ПДТУ»,
В.С. Тигранян, ст.викладач, ДВНЗ «ПДТУ»

На всіх історичних етапах розвитку України міжнародна економічна діяльність завжди мала вплив на економічний стан країни. Безпосередня участь у міжнародній економічній системі господарювання сприяє вирішенню в країні національних економічних проблем внаслідок перегляду й удосконалення внутрішньогосподарських пропорцій економіки, розширення виробництва товарів і послуг за межі власної країни, підвищення якості продукції вітчизняних підприємств, зміцнення її конкурентоспроможності на зовнішніх ринках.

Перехід України до ринкової економіки зумовили зняття обмежень на ведення міжнародної економічної діяльності. Сучасний стан міжнародної економічної діяльності України обумовлює вирішення актуальної проблеми інтеграції України до Європейського Співтовариства (ЄС), де вже впроваджено єдину валюту і безмитний перетин кордонів товарами, послугами, капіталами, робочою силою. Вирішення цієї проблеми потребує від України зняття перешкод для міжнародної економічної діяльності підприємств, організацій і людей,

зокрема передбачає повну лібералізацію руху капіталів; інтеграцію банківських та інших фінансових ринків, ліквідацію меж коливань валютного курсу, повну конвертованість національної валюти.

У цих напрямках в економіці вже є суттєві зрушення порівняно з попередніми роками. Незворотність політичної незалежності України є підвалиною створення стійких економічних правових засад ефективної інтеграції України до глобальних міжнародних економічних процесів.

Реалізація зовнішньоекономічного потенціалу суб'єктів господарювання України, досягнення ними кількісно визначених цілей та завдань на зарубіжних ринках, можливе лише за умов забезпечення їх спеціалістами, спроможними сформулювати і забезпечити взаємопов'язане функціонування всіх елементів системи міжнародної економічної діяльності України.

Результати аналізу сучасних тенденцій розвитку експортно-імпоротної діяльності та зовнішньоторговельної політики України дають підстави визначити ключовим завданням державної політики у сфері зовнішньоекономічної діяльності створення ефективної системи підтримки експорту, яка забезпечить сталий економічний розвиток та реалізацію експортного потенціалу держави. У контексті визначеної мети необхідно реалізувати комплекс заходів щодо модернізації та підвищення міжнародної конкурентоспроможності експортного виробництва, оптимізації існуючих систем правової, організаційно-економічної, науково-технічної, інфраструктурної та інших систем забезпечення експортно-імпоротної діяльності України. Нами було розроблено перелік заходів, що сприятимуть вдосконаленню експортної складової торговельної політики України в умовах поглиблення зовнішньоекономічної інтеграції та подолання негативних наслідків світової фінансової кризи.

Розвиток комерційної дипломатії - інтернаціонального компоненту системи захисту національних інтересів держави у сфері міжнародної торгівлі, передбачає створення системи інституцій, спрямованої на забезпечення національних комерційних інтересів. Відповідно розбудова інституційної інфраструктури сприяння експорту української продукції передбачає розбудову системи органів підтримки експорту на державному, громадському, регіональному та приватному рівнях. Систему забезпечення експортної діяльності доцільно формувати як за рахунок підвищення ефективності та диверсифікації існуючих функцій державних органів, так і шляхом запровадження принципово нових механізмів. Комерційна дипломатія також передбачає запровадження заходів дипломатичного характеру

щодо сприяння участі України у системних міжнародних коопераційних проектах.

Враховуючи той факт, що зовнішньоекономічна політика суттєвим чином обмежена міжнародними зобов'язаннями України у рамках Світової організації торгівлі та в контексті преференційних торговельних угод (чинних та таких, що готуються до підписання), українська влада не вільна вдаватися до різких обмежувальних дій. Таким чином, збільшення імпорتنих тарифів чи введення інших нових кількісних обмежень імпорту мають бути заходами екстреної та короткострокової дії. Водночас пріоритет має надаватися заходам торговельної політики, що переважно стимулюватимуть експортну активність українських виробників. Такий акцент у торговельній політиці оптимальним чином відповідає загальній стратегічній меті - модернізації національної економіки в умовах досягнення стабілізації.